

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 1, stk. 1 i lov nr. 337 af 21. september 1939, idet der dog er foretaget en sproglig modernisering. Ved ordet krise menes en truende situation. En sådan situation foreligger, når hensynet til statens handlefrihed og sikkerhed på grund af en åbenbar militær trussel taler for at påbegynde udskrivning af de i bestemmelsen nævnte befodringsmidler af enhver art.

Ved mønstringer og øvelser af særlig art menes lejlighedsvise mønstringer og øvelser i begrænset omfang med henblik på at afprøve procedurerne og foretage stikprøvevis kontrol af udskrivningssystemets anvendelighed i en beredskabssituation.

Stk. 2 giver i modsætning til lov nr. 337 af 21. september 1939 både det militære forsvar og civilforsvaret mulighed for at udskrive til eje eller til brug.

Stk. 3 åbner mulighed for planlægning allerede i fredstid. Med udpegning menes, at befodringsmidlet er blevet »øremærket« til enten det militære forsvar eller civilforsvaret i tilfælde af krig eller krise. Udpegning sker forud for den egentlige udskrivning (ekspropriation). Ejeren kan frit disponere over befodringsmidlet, også selv om det er udpeget. Udpegning udløser ikke i sig selv erstatning.

Befodringsmidlerne kan synes i fredstid, hvilket kan være nødvendigt for at få klarlagt, hvilket udstyr disse er forsynet med.

Til § 2

Bestemmelsen er en bemyndigelse til Forsvarsministeren til efter forhandling med Indenrigsministeren at fastsætte nærmere regler for udpegning og udskrivning af befodringsmidler. En bekendtgørelse udstedt i medfør heraf skal indeholde bestemmelser om, hvem der er fritaget for at stille befodringsmidler til rådighed, hvorledes motorudskrivningssystemet skal opbygges mv.

Til § 3

Udskrivning sker mod fuld erstatning.

Erstatning for udskrivning til brug ydes i form af godtgørelse for bl.a. afsavn og slid.

I stk. 2 er hjemmel til Forsvarsministeren til efter forhandling med Indenrigsministeren at udstede nærmere regler for erstatningens fastsættelse.

En bekendtgørelse udstedt i medfør heraf, skal indeholde beskrivelse af erstatningssystemet.

Det er hensigten, at der ved udskrivning til eje ydes erstatning med udgangspunkt i genanskaffelsesværdien, og erstatningens størrelse fastsættes i hvert enkelt tilfælde efter principperne i Forsikringsaftalelovens § 37, hvorefter tingen værdiansættes til det beløb, der efter priserne umiddelbart før forsikringsbegivenheden, vil kræves til genanskaffelse af den tilintetgjorte eller beskadigede genstand med rimeligt fradrag for værdiforringelse ved alder, brug, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder.

Erstatningsværdien fastsættes først konkret af den modtagende myndighed i forbindelse med selve udskrivningen.

Den modtagende myndighed er den enhed/myndighed ved enten det militære forsvar eller civilforsvaret, som modtager det udskrevne befodringsmiddel.

Til § 4

Såfremt der ikke opnås enighed mellem ejeren af det udskrevne befodringsmiddel og den modtagende myndighed, vil sagen kunne indbringes for det særlige nævn, der nedsættes af Forsvarsministeren. Nævnet består af 5 medlemmer. Forsvarsministeren og Indenrigsministeren udnævner i fællesskab formanden, der skal være dommer, og Forsvarsministeren udnævner en repræsentant for det militære forsvar. Ét nævnsmedlem skal repræsentere forsikrings-selskaberne og ét repræsentere motororganisationerne (eksempelvis FDM), eller såfremt der er tale om behandling af sager vedrørende luftfartøjer eller flydende materiel en repræsentant for luftfarten eller skibsfarten. Disse udnævnes af Forsvarsministeren efter indstilling fra de respektive organisationer. Indenrigsministeren udnævner en repræsentant for civilforsvaret.

Nævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 5

Det er fundet nødvendigt at have hjemmel til også at kunne idømme kollektive enheder bødestraf for overtrædelse af loven eller forskrifter, der udstedes i medfør heraf.

Dette er en udvidelse i forhold til lov nr. 337 af 21. september 1939.